

La Redempció permanent

Hi han certs fets històrics famosos per mes que tingueren una importància verament grandiosa en el moment que es produïren, no obstant, la formidable voracitat del temps els engolí depressa i no en resta damunt la terra res mes que un record fred i cada dia mes lleu, i per no acabar-se d'esborrar ben bé, necessiten encara que de tan en tan, els vagin apuntalant amb les constatacions lliures que de la història i de vegades, els menys infortunats, aconseguïen encara alguna enyoradissa commemoració pública, però que sols serveix per a fer destacar la caducitat i el deslligament de les coses temporals.

N'hi han, però, també, d'altres, de fets històrics, que, passats i tot, tenen encara la seva eficàcia que persevera temps enllà com la perpetuïtat generativa dels essers vivents. I són aquests, els fets feconds, els que convé que es commemorin per tal d'aprofitar-ne la seva vitalitat persistent. I en el decurs multi-mil·lenari de la història de tota la humanitat cap no en trobaríem de fet que tingués una persistència tan inestroncable i una eficàcia tan universal com el fet de la redempció de la humanitat realitzada per Jesucrist en la tragèdia suprema del Calvari, de la qual avui tot el món catòlic en celebra la data jubilar centenària i ja gairebe dugues voltes mil·lenaria.

El fet de la redempció humana és universal en tots sentits i permanent tan per part de Déu com per part dels homes.

Ja ho sab tothom que es universal per tal com Jesucrist morí per a redimir tots els homes. Adhuc aquells qui havien ja viscut i traspassat abans de la seva naixença humana; la gent no es fixa gaire, però, en la persistència de la obra de la Redempció.

Els qui vivim de la creu ençà, encara tornem a caure greument i massa sovint, per més estrany que sembli i que sigui. Necessitem, doncs, altra vegada que s'ens redimeixi. I el bon Jesús preveient de sobres les nostres febleses i adhuc les nostres ingràtituds, feu, — oposant-hi la seva generositat immensa — que la seva redempció fos permanent.

Aquest es el secret de la Eucaristia!

Enfront i pel damunt de la nostra ingràtitud i de la nostra prevaricació permanent, Ell hi ha posat el seu sacrifici, la seva redempció permanent i amb una tenacitat tan heròica, de la qual no més és capaç un pare i que sia creador.

Per horribles que siguin, doncs les aberracions i les prevaricacions de la humanitat — i cap no ho serà mai més tant com la del deicidi — pensem que el bàlsem i el remei estan sempre apunt damunt la ferida.

No caiguessim però en la estultícia de la presumció; ni presumptuosos ni desesperats.

No nes ensenyà Ell mateix a dir-li pare? Doncs, senzillament i amplement confiats com a fills.

MIQUEL VILATIMO.

SETMANA SANTA

El món cristià reviu en aquests Dies Sants la tragèdia redemptora del Gòlgota

Sant Crist de la Salut, de la Seu de Tarragona

Sant Crist.

Aita senyera del gran Príncep. Fins ara hissàvem als pals dels banderers un drap d'estam a púr-pura. Ara hi havem hissat el Cos d'un Déu.

Com més estrafalles de combats, més gloriocses, les banderes. Horror dels homes! La senyera vivent dels redimits també és tota estripall d'assots, calgudes i martells!

Vexilla Regis prodeunt. La senyera del Rei f'ameja als nostres ulls. Tot el caliu intern, a collis de sang li surt a fora.

Es invenció humana un estendord cruent. Es la troballa sinistra del plaer mundà, lligar en un Fust una Dolor divina. Déu inventà l'Amor. Nosaltres inventàrem la Sofrença. I aixecàrem el pal, en un calvari, a la vista del món, la novetat frapant d'un Déu sofrent.

Mirem-la, la nostra obra! Les nafres de! Sant Crist són una gràfica punyent dels nostres manca-

ments. La impressió sagnant de la malícia humana. Ens emmetzinen, els pecats, però les plagues que ens provoquen, mireu-les al Sant Crist.

Sant Crist de la Salut.

Creu que abra'a un creuer. Testa inclinada damunt l'home que s'inclina a tots els jous del món. Mirada adolorida, d'una tristíssima recança. No, per la seva vida que se'n va. Sí, per la nostra Vida que no arriba.

Morirà oberts els ulls. Si aquests són secs de llàgrimes, la colossal nafra del pit, pupilla immensa esbadiada, plorarà llàgrimes de sang.

Qui gosa d'alçar els ulls dins la tenebra de la Seu? Allà al fons endevina, penjat en pal de creu, el Cos del Bon Pastor escorxat per les ovelles.

Potser també hem sofert, com Ell que ha sofert tant. Però lligats al fust de les nostres fretures més d'un camí com els dos lladres, havem blasmat encara el gran Sofrent.

A l'ombra de la Creu

A l'ombra de la Creu
vull arresarar-mi.
sols allí està Déu
i vull acostar-mi.

Ell patí per mi,
jo vull ço pagar-li,
doneu-me ma Creu,
que vull ajitar-mi.

Que el llit de la Creu
és un llit de roses,
que si espines hi ha,
bé en són oloroses.

Que de son perfum,
l'ànima se'n ompla,
si la dóna Déu,
Ell dóna la força.

Benaija qui allí
dolçament reposa,
que d'aquest dormi,
desperta en la Glòria.

L'ombra de la Creu,
és ombra formosa,
qui d'ella s'aparta
ja mai més reposa.

Doneu-me ma Creu,
quan en siga l'hora,
que ja mai de mi
s'aparti tal ombra.

I si un malhaurat
la treu de mà tomba,
que perdoni Déu
la seva mal-hora.

I que Ell, des del Cel
m'ampari amb sa ombra.

JOSEF MIRALLES.

Dijous Sant de 1935.

Sant Crist de la Salut.

Arrapada a les temples, la corona d'espines amb que el coronà l'odi. Amorosint la seva Testa, la corona d'argent amb que l'ha coronat la nostra amor. Ben alta, rait del mur, gemmada amb llum multicolor, la corona gegant de la rosana amb que el coronaria el nostre anhel de restauració.

Quan el penjaren al Calvari, li deien: Baixa de la creu! — I Ell no volgué obeir, ni que fossin els claus un tan frèvol lligam.

Perquè Ell no era el Sant Crist de la divina Omnipotència.

Era el Sant Crist de la Salut.

MIQUEL MELENDRES, Pvre.

Una miniatura inèdita de l'arxiu capitular

Oferim als lectors de LA CRUZ, en la figura que acompanyem, una bella miniatura inèdita d'un missal manuscrit de l'Arxiu Capitular de la nostra Seu. Quan fou compost aquest missal, que és de principis del segle XV, foren relligats, davant el full corresponent del Cànon, altres dos fulls solts d'un còdex del segle XII, que tenen en les pàgines exteriors uns fragments litúrgics: una prosa rítmica i una seqüència, el text dels quals és completament desconegut, car no les hem trobat en les voluminoses publicacions d'aquestes matèries que hem resseguit amb tota cura. Es refereixen a la festa de Pasqua de Ressurrecció, i el contingut i composició llur és bellíssim, sobretot en la seqüència.

En les pàgines internes hi han dues miniatures: el Pantocrator, o figura de Crist gloriós, assegut en tron de magestat i rodejat dels símbols dels evangelistes, i el Calvari, la fotografia de la qual publiquem ací per primera vegada. Indubtablement que la intenció del prevere G. Granell, qui composà el missal — segons consta en el colofó a l'última pàgina —, fou la de precedir el Cànon amb una representació de la crucifixió, com mai no manca en els missals antics i moderns, i tenint a mà tan precioses miniatures, jutjà millor relligar-hi aquestes que fer-n'hi de noves.

La nostra miniatura correspon a l'esquema tan repetit en aquestes composicions, així en pintures i escultures com en miniatures, dels segles X a XII. El Crist clavat a la creu, en posició serena i tranquil·la; girada la testa, amb gest suau, cap a la dreta. Els braços estesos, amb les mans finament dibuixades, i els peus, que reposen damunt una fusta plana, son lliures, com tota la resta del cos, d'extremitats i de violències: és l'Home-Déu que mor, tal com el concebien els ingènus i inspirats artistes romànics.

Sota la creu, a la dreta de Jesús, hi ha la Verge Maria, mig-cobrint amb les mans i amb el mantell l'esguard adolorit; a l'altre banda St. Joan, que recolza la testa en la seva ma dreta amb gest de profunda pena. Dessobre els braços de la creu, es veuen el sol i la lluna, representats per sengles fesomies humanes, també amb expressió de dolor.

El dibuix dels contorns i de les línies esquemàtiques és fet a ploma i després il·luminat a colors, amb preponderància de blau, taronja i vermelló; sègueixen en importància el verd, morat, ocre i groc fosc, formant un conjunt interessantíssim i superior a les altres miniatures catalanes que hem cercat detenir a mà per a fer l'estudi comparatiu de les nostres.

PERE BATLLE I HUGUET, p.

PERENNIDAD AUGUSTA

Inagotable el tema de la Cruz! La Cruz de Cristo es la trágica sanguinaria rúbrica que el Mártir puso al pie de su Programa. Por eso, porque ahora, en nuestra Patria, manos sacrílegas, copiando trasnochados fracasados y ridículos fanatismos, descolgaron la Imagen del Redentor y la barrieron de las escuelas y de los Tribunales y de los Asilos, el Gran Ausente hace gravitar su pesada diestra sobre los hombros de hoy, y ciegos y locos de remate han de estar los gobernantes que no lo vean y remedien.

Un día célebre en los fastos de la Divinidad—si es que Dios tiene historia—la plebe embrutecida y comprada (que no el pueblo), embriagada por el vino y por el odio, asaltó el Tribunal donde el Prefecto de Roma administraba justicia y dijole vociferando roncamente: Si sueltas a este Hombre, si no le cen-

denas, no eres amigo del César... El Cristo, la Divina Concreción de la Justicia, estaba presente, y el aliento se le heló en las fauces a Pilatos, y turbóse, y amilanóse, y no fué osado, a pesar de todo, a condenar al reo... ¡Algo sobrenatural vería circundar la frente del Unigénito! No se atrevió: buscó un subterfugio, lavó sus manos y se salió como pudo del terrible aprieto, de la apremiante disyuntiva... Pero cuando el Cristo, propuesto a Barrabás y escarnecido fué retirado del Litóstrotos, cuando se ausentó la Justicia, Pilatos, dócil al rugido de las panteras entregó al Inocente... Y así desde entonces, siempre: ayer, mañana hoy: ¡hoy!, jamás las estadísticas arrojan mayor cantidad de números para contar toda suerte de crímenes, los más refinados, los más atroces, los más inverosímiles, puesto que desde los infantiles y pa-

sionales a los sociales, la gania es sucia, áspera, formidable... porque descolgar una cruz de la pared de un hospital; arrancarla del testero de una clase; derribarla del estrado presidencial de una Audiencia; barrerla, con todos los atributos de la autoridad, de los terciopelos de un Trono... poca cosa es, poco cuesta a la fuerza brutal de los hombres: pero desclavarla del corazón, ¡no, no lo lograrán nuestros pequeños Nerones, como no pudieron lograrlo el Incendiador de Roma, ni Juliano el Apóstata, ni los bárbaros del norte, ni los canivales del sur, ni los Focios del este ni los Luteros del oeste, ni la muca de Voltaire, ni la ira de Rousseau, ni los corchetes de la Enciclopedia, ni la sangre de la Revolución francesa, ni el Racionalismo de Littré, ni el naturalismo de Zola, ni los sofismas de Lóisy... y menos, mucho menos, la ridícula petulancia de los pigmeos que pretenden hacer una España desconocida por la nueva y absurda.

Sí, podrán hacerlo, porque el hombre es libre: podrán arrinconar la Cruz de nuestros padres... Con lágrimas en los ojos hemos visto la zona blanca que en la pared de la escuela y del hospital demuestra dónde estaba calgado el Símbolo de nuestra Redención... Podrán hacerlo los modernos judíos porque Dios es eterno, quiero decir, paciente, que no le duelen prendas... Pero el Orbe seguirá dando vueltas y tumbos, y más tumbos que vueltas alrededor del Palo sangriento, enhiesto siempre y firme, inmóvil, para la orientación de la Humanidad hacia la cumbre de la perfección, hacia las playas de la Eternidad, hacia el eterna y único reposo...

Aquí perennemente, cansados de los falaces placeres del mundo, hastiados de todo, después de apurar las copas de todos los goces materiales; aquí la interminable dinastía de los Saulos de Tarso y Agustines, y francos de Sena, y los Coppés, y los Huysmanns, y los Sebastianes de Luque... Aquí vendrán a saciar su sed de amor y luz y arte y ciencia y verdad en las fauces abiertas de la Rosa de Sangre abierta en medio del Corazón atravesado por una lanza, y de donde salen las corrientes sacramentales de gracia que saltan a la vida eterna... Aquí vendrán a contemplar el Resplandor de la Divinidad, la figura de la substancia del Padre, el Verbo hecho hombre para salvar a los hombres... al Que pasó haciendo bien a todos, obró prodigios sin cuento ni medida, que fueron, más que alar des del poder divino, exuberantes explosiones y que curó todas las llagas de la pobre descendencia de Adán aun las miserias más repugnantes, como la lepra del cuerpo y las ronchas del alma... Aquí se darán cita los elegidos y los réprobos para escuchar al Que sólo tenía palabras de perdón y amor en los labios: al Que se abrazó, porque quiso, a todos los más atroces mártires hasta la muerte de cruz, cuando sólo una gota de su Sangre, un latido de su corazón, un gemido de sus labios, por su valor infinito, pudiera granjearnos la libertad única, la paz, la gloria de los cielos...

¿Y a este Bienhechor de los hombres, los hombres de hoy pretenden arrinconar, borrar su recuerdo, deterrarle del corazón? ¡No y no! No serán así, porque, sencillamente, no lo permitiremos. A mí me gusta, precisamente ahora, para desmentirlos, poner en mis labios los potentes arreos de una lira traidora para decirle a Cristo, al Cristo que Balbotín amó un día:

Ahora amenazada está la Cruz de nuestras victorias: ¿por qué no gritamos ya? Gritemos con altivez: "¡Sur, católicos, arriba! ¡que la Patria se derriba! ¡Alerta!", y cuando otra vez con satánica centella, la tea arroje su luz, ¡unámonos con la Cruz! ¡Y que nos quemem con Ella!

Fr. Francisco Iglesias, O. F. M.

L'oració de Jesús per la unitat

Acabada la recitació del *Hallel* (Ps. CXV-CXVIII), amb la qual es cloïa la cerimònia del sopar Pasqual, Jesús substituï per sempre més el símbol de l'Anyell occit per la realitat que era Ell. Instituida la Sagrada Eucaristia començava la Passió, però abans del comiat, Jesús pronuncià el sublim discurs que ens ha conservat Sant Joan i que ve a ésser el Testament del Redemptor, Fill de Déu. Totes les seves paraules tenen al panteix d'un amor immens que vibra profundament i dolça abans del suprem sacrifici, i inunda pròdigament les ànimes d'aquells que hauran de perpetuar la seva obra damunt la terra.

Jesús els donà el nou comandament de l'amor: els deixebles hauran d'estimar-se els uns als altres com Ell els ha estimat, i en això coneixeran tots que són els seus deixebles. Els predi la dispersió propera: — "Heus ací que una hora ve, i ja és arribada, en que tots us dispersareu, cadascun per les seves i em deixareu sol..."; anuncia a Però la seva imminent caiguda, a desgrat de la qual la fe de l'Apòstol restarà indefectible; i els temps de benestança i de tribulació que els esperen. Jesús els promet després la presència i l'assistència de l'Esperit Sant, el qual els instruirà i els farà triomfar de l'odi del món. Jesús és el cep veritable al qual ells, les sarments, han d'estar units, puix sense Ell no podran fer res. Els adverteix de llur actual tristesa, però afegeix: "novament us veuré i s'alegrarà el vostre cor, i el vostre goig no us el llevarà ningú". Totes aquestes coses els digué per tal que tinguessim pau en Ell, així com Ell havia vençut el món.

Després d'aquest comiat que té profunditat i delicadeses tan divines que fan rodar el cap, Jesús alça els ulls al cel i pronuncià l'oració per la unitat de l'Església.

Ell ha fet conèixer el Pare i el seu Enviat, amb la qual cosa ha donat vida eterna als creients; Ell ha glorificat el Pare sobre la terra havent complert l'obra que li havia confiat. Ara cal que el Fill sigui glorificat amb la glòria que tenia en el Pare abans d'existir el món. I com que l'obra de Jesús l'hauran de continuar i estendre els Apòstols que han rebut les seves paraules i han cregut en Ell, el Salvador prega per ells i pels qui creuran en la paraula dels que Ell envia, ço és, la seva Església per la qual demana la Unitat.

Són els Apòstols els qui es queden en el món, car Jesús torna al Pare, i és per això que prega per ells, per tal que siguin consagrats en la veritat, i la paraula de Jesús és la veritat. Jesús no vol pregar pel món — que és tot allò que contradia els designis de Déu sobre les ànimes —, "no prego pel món, sinó per aquells que m'heu donat, puix que vostres són... no prego per a que els lleveu del món, ans perquè els gardeu de mal". No podeu absentar-se del món perquè els hi enviarà com Ell ha estat enviat pel Pare.

La insistència en la unitat de la seva Església és emocionant i colpidora. Els deixebles i els qui creuran per llur paraula, hauran d'ésser u. "com Vós, Pare, en mi i jo en Vós", i aquesta unió ha d'ésser més íntima i divina, "que ells siguin en nosaltres", deia Jesús, ço és, hauran d'unir-se al Pare i al Fill per la fe i l'amor, i per tal d'assolir aquesta unitat, Jesús els dona la glòria que ha rebut del Pare, "jo en ells i Vós en mí", i aquesta voluntat de permanència en la seva Església, Jesús la repeteix com si volgués gravar-la amb foc i amb sang en el cor d'aquesta, "per tal que l'amor amb que m'heu estimat en ells sigui i jo en ells". Així els participants del ministeri i del sacerdoti del Redemptor trobaran en Ell la santedat que cal als enviats del Crist i la certesa de l'assistència divina.

Jesús preveu futures escissions, divisions, cismes, que la malvestat del món oposarà a la seva obra, i el seu cor clama amb veu ferma per la unitat de tots els fidels, no una unitat convencional, federativa i superficial, segons l'albir dels homes, ans una unitat essencial i absoluta, com la que existeix entre el Pare i el Fill: "que siguin u, com nosaltres som u". I aquesta unitat serà el senyal autèntic de la verdadera Església del Crist, "talment que el món cregui que Vós m'heu enviat".

Havent dit aquestes coses, Jesús i els Onze sortiren del Cenacle, i passant per carrers plens de gent cridanera i atrafegada pels preparatius de la Pasqua jueva, travessaren el torrent Cedró i pujaren el vessant occidental de la muntanya de les Oliveres on els esperava el misteriós silenci de l'hort de Getsemani.

P. ANTONIO MARIA DE BARCELONA.

El Sant Crist de l'escultor tarragoní Rafael Casas

LA TESTA

INFORMACIÓ

La processó del Divendres Sant

INSTRUCCIONS PER A LA CELEBRACIÓ DE LA PROCESSO

La Venerable Congregació de la Puríssima Sang de N. S. J. C., amb motiu de les solemnitats de Dijous i Divendres Sants, té a bé donar les instruccions que segueixen:

1.ª—Es recorda als senyors congregants l'obligació reglamentària d'assistir a les funcions de Dijous i Divendres Sants, que amb tota solemnitat es celebren a l'església de Natzeret, a les set del matí d'ambdós dies.

2.ª—A un quart de set del matí del Divendres Sant començarà a la S. E. Catedral el Viacrucis que, presidit per l'imatge del Sant Crist de la V. Congregació, recorrerà les principals vies de la part alta de la ciutat.

3.ª—La processó del Sant Enterrament, l'organització de la qual va a càrrec de la V. Congregació, sortirà a dos quarts de set de la vesprada del Divendres Sant, de l'església de Natzeret i recorrerà el curs acostumat.

4.ª—Es recomana als senyors congregants la puntual assistència a la processó del Sant Enterrament, i se'ls prega es facin substituir, cas de que no hi puguin concórrer personalment, a fi de que la Congregació compleixi fidelment un dels fins principals dels quals fou instituída i que ve practicant de temps immemorial.

5.ª—Els senyors congregants han de reunir-se amb anticipació convenient a l'església de Nazaret, a fi de facilitar el servei de repartiment de les atxes, que els hi seran en-

tregades mitjançant la presentació del cartonet corresponent.

6.ª—Els portants dels impropèris es reuniran a la parroquial de la Sma. Trinitat, amb la mateixa anticipació. S'exigirà vagin amb vestit de conformitat amb les instruccions que se'ls hi han donat.

7.ª—No serà admès a la processó amb vesta i cucudilla qui no sia congregant o no substitueixi a un congregant. Han de portar tots l'escut de la V. Congregació, exceptuant sols les persones que portin impropèris.

8.ª—A l'organitzar-se la processó i durant el curs de la mateixa, observaran tots els silenci i recolliment degut a tan religiós acte, i per a donar major respecte i solemnitat, si el temps ho permet, es deixarà solt el róssec de la vesta. Cuidaran de que es compleixi aquest extrem els senyors arregleradors.

9.ª—S'adverteix als senyors congregants l'obligació d'obeir les indicacions que els hi sien fetes pels senyors arregleradors, encaminades tan sols a mantindre l'ordre i donar major esplendor i lluiment a la processó.

10.ª—Al retornar els senyors congregants a l'església de Nazaret, fet ja el tomb de la processó, es dirigiran a llurs domicilis pels carrers que se'ls hi indicarà oportunament. De cap manera es consentirà que passin pel mateix trajecte de la processó fins que aquesta hagi finit.

11.ª—Per motiu de serietat i respecte que imposa la processó, no es permetrà que es deturin els "passos" per a treure fotografies, ni que s'introdueixin en la processó persones amb aquest intent.

Las fiestas de Semana Santa

Está ya todo dispuesto para la celebración de los actos religiosos de esta Semana, sobre todo los que han de tener lugar en la vía pública.

La Alcaldía ha cuidado del arreglo de las calles de la ciudad que recorre la Procesión del Santo Entierro; la Compañía Telefónica ha levantado uno de los cables que cruzan las calles y que impedía el paso de uno de los "Passos"; las Asociaciones que concurren al gran acto tienen ya ultimados los últimos toques. Concurrerán, acompañando los "Passos", las bandas de música de Amposta, del regimiento de esta guarnición, la parroquial de Cerviá, la municipal de Reus y alguna otra.

Es de esperar que, dado el entusiasmo reinante, los actos todos, principalmente el Viacrucis y la Procesión del Santo Entierro revestirán aquel carácter de piadoso recogimiento tradicional en estas fiestas en nuestra ciudad.

Indulgències

Entre els dies Sants de la Setmana Major, es destaquen per les solemnitats eucarístiques el Dijous i Divendres Sant. En la secció corresponent trobaran els lectors l'horari de les funcions que es celebren en diverses esglésies; volem, però, recordar especialment les principals indulgències que es poden guanyar assistint a alguns actes.

DIJOURS SANT

Indulgència plenària per la Butlla de la Santa Creuada.—Plenària visitant el Santíssim tancat al Monument, combregant aquest dia o el Diumenge de Resurrecció.—Plenària per la processó eucarística al final de la Missa solemne.—Plenària per practicar l'Hora Santa en honor de l'Institució de la Sagrada Eucaristia.

DIVENDRES SANT

Plenària per l'assistència a la processó eucarística de la Missa de presantificats.—Item plenària honorant a la Santíssima Verge dels Delors durant mitja hora, entre les tres de la tarda d'aquest dia i les onze del matí del Dissabte Sant.

DIUMENGE DE RESSURRECCIÓ

Plenària per la Butlla de la Santa Creuada.

En la Catedral després de la solemne Missa Pontifical, Benedicció Papal amb Indulgència plenària, que atorgarà l'Emm. Sr. Cardenal.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas

BARCELONA

NOTAS LOCALES

ADVERTENCIA

Recordamos que en años anteriores, los fieles que asisten a la función del Viernes Santo que se celebra en la Catedral, tan pronto ha sido trasladado el Santísimo del monumento al altar mayor, se retiran del templo produciendo el inevitable ruido y barullo y perturbando, por tanto, la ceremonia religiosa.

Deben continuar en sus puestos hasta que se retire Su Eminencia.

No hay que insistir en que así se da pruebas del respeto y seriedad que merece la santidad del templo y la seriedad del mismo acto que se celebra.

Tothom qui practica l'estalvi, cal que no oblidí que la "Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya" està sotmesa al protectorat del Ministeri del Treball.

HORA SANTA

En el Seminario Pontificio se celebrará solemne Hora Santa a las siete de la tarde de hoy. La dirigirá un Superior del establecimiento y la "Schola" interpretará intercaladas con los puntos de Meditación, composiciones a cuatro y cinco voces mixtas de los maestros Haller, Victoria y Tapies.

CARIDAD

Hemos recibido de un señor sacerdote la cantidad de dos pesetas para la familia últimamente recomendada en este periódico.

Maletes

Neceseres

Baguis

Artículos d'Esport

Alta qualitat-Baix preu

CASA COCA

Comte de Rius, 7 - Tarragona

ADORACION NOCTURNA

Los tres turnos de la Sección de esta capital celebrarán hoy la Vigilia general de Jueves Santo, distribuidos como sigue:

Turno, Corpus Christi, parroquia Sant Francesc.

Turno, Sanguis Christi, parroquia Santíssima Trinitat.

Turno Nuestra Señora del Carmen, parroquia San Juan.

COLEGIO OFICIAL DE AGENTES COMERCIALES

Por la Junta general del Colegio Oficial de Agentes Comerciales de esta capital, ha sido designado su presidente don Andrés J. Oliva, para que como delegado del mismo, asista a las asambleas extraordinarias de Colegios, que han de tener lugar en Madrid, los días 6 y siguientes del próximo mes de mayo.

En las mentadas asambleas deben ser tratados importantísimos asuntos, entre ellos los relativos a la Caja de Auxilios, fundación que tan beneficiosa es para los intermediarios mercantiles, y de la que parece quieren separarse algunos Colegios de censo numeroso.

LA CONFERENCIA DE AYER EN EL TEATRO METROPOL

Ayer, en el Teatro Metropol se celebró la anunciada conferencia sobre canto gregoriano a cargo del organista de nuestra Catedral, maestro Francisco Tapies.

Por dicho motivo, se congregó un selecto público en el mencionado teatro, que siguió con verdadero interés la documentada disertación, y las melodías gregorianas con que la ilustró. Al final de la conferencia recibió el orador una gran ovación y muchos plácemes y felicitaciones. De la parte técnica de la misma se ocupará un nuestro estimado y erudito colaborador en la página "Art i Lletres" del próximo domingo.

Cábenos pues a nosotros, registrar el éxito, y desear al unísono con el conferenciante, que el canto gregoriano florezca en nuestra ciudad, empezando con la asistencia a los ensayos que desde el próximo martes se celebrarán diariamente en la iglesia del Hospital de ocho a ocho y media, en preparación de la fiesta litúrgica de Nuestra Señora de Montserrat.

FORN DEL CISNE

Tiene expuestos en sus escaparates un novísimo surtido de figuras para la

«MONA»

RAMBLE 14 DE ABRIL, 64

¡VISITELO!

POR INSOLENTARSE

Han sido detenidos José Noya Gutiérrez, de 26 años de edad, natural de Ferrol, y Santiago Soria Amigó, de 17 años, de Madrid, quienes se insolentaron contra una pareja de guardias de seguridad, al ser requeridos para pedirles la documentación.

HOTEL JARDI

Director propietari: JOSEP GOMA
Grans reformes. Cuina casera. Habitacions amb aigua corrent, freda i calenta.

CONFORT :: COMODITAT

Pensió des de 9 ptes.

PLAÇA SANT JOSEP ORIOL, 1.
Teléf. 11213

A 100 m. de la Rambla, en el centre de la ciutat
BARCELONA

MULTA

Ha sido multado Francisco Gilbert, propietario de una casa de comidas establecida en la calle de Rebolledo, 22, por no presentar diariamente el parte del movimiento de entrada y salida de viajeros.

El senyor Pere Rabada, amb domicili al carrer de Sant Agustí, número 19 (estanc), té en el seu poder un embolic de roba amb una bata i unes mitges de seda, que algú deu haver deixat oblidat i l'esmentat establiment i que entregará a qui en sigui propietari.

Comisaria de Orden Público

"NO ESTOY DISPUESTO A QUE NINGUN ELEMENTO PERTURBADOR EMPAÑE LA BRILLANTEZ DE LOS ACTOS DE SEMANA SANTA"

El capitán delegado de Orden Público manifestó ayer al recibir a los periodistas, que el señor coronel comandante militar, a cuyo cargo sigue el Orden Público de la provincia, espera de la sensatez, cordura y cultura de los habitantes de la misma y en particular de los de esta ciudad que no darán lugar a incidente alguno con motivo de los actos públicos que tradicionalmente se celebrarán estos dos días, y que, por su brillantez y buen orden han constituido siempre un legítimo orgullo de esta ciudad. A todos encarece el máximo respeto, significando no estar dispuesto a consentir que ningún elemento perturbador empañe la brillantez de los mismos, que reúnen en esta hermosa población tan gran número de turistas.

Tarragona, 17 de abril de 1935.

¡CONGREGANT!

TENS OBLIGACIÓ D'ASSISTIR A LES FUNCIONS RELIGIOSES QUE CELEBRI L'ENTITAT AIXI COM TAMBE A LA PROCESSO DEL SANT ENTERRAMENT

LLIBRERIA GUARDIAS

PLAÇA DE LA REPUBLICA, 53

TELEFON 1484

DIMARTS dia 21

D. ADA DEL LLIBRE

FORMIDABLE ASSORTIMENT EN TOTS ELS RAMS DE LLIBRERIA

10 PER 100 DE DESCOMPTE

i obsequi a tots els compradors d'un exemplar de "El arte de leer", per Carles Soldevila.

Durant tot el dia PARADA MONUMENTAL a la PLAÇA DE LA REPUBLICA

De set a nou del vespre, SARDANES per la cobla "Tarragona", davant la parada

A la parada i a la llibreria hi haurà en venda totes les novetats de la diada. Un èxit segur l'ha de constituir "La ruta il·luminada", el llibre de poemes tan esperat de Miquel Melendres.

VIERNES SANTO

SOLEMNE VIACRUCIS

Saldrá de la iglesia de Nazareth a las 6'15 de la mañana, terminando en la Santa Catedral

AUDIENCIA D'ELEMENTS TARRAGONINS AMB EL MINISTRE D'AGRICULTURA

El comissari de la Generalitat senyor Vila i el president de la Cambra Oficial Agrícola de Tarragona senyor Talavera, han estat rebuts en audiència pel senyor ministre d'Agricultura, al qual exposaren els greus danys soferts per l'agricultura de la província pel temporal del 2 de març i li foren entregats el resum detallat i valorat per pobles, l'informe de la Cambra i nombroses fotografies d'arbres centenaris i edificis devastats.

Les peticions d'auxili directe i préstec als perjudicats per les restauracions que calguin van ésser acollides pel senyor ministre amb el major interès. Les esmentades peticions han estat recolzades per les demés autoritats de Tarragona, que delegaren en el senyor Vila llur representació, i els diputats a Corts.

El president de la Cambra Oficial Agrícola va sol·licitar també del senyor ministre altres assumptes de interès agrícola per la província, especialment pels viticultors.

CHOQUE

En la Rambla de San Carlos chocaron los camiones T-4723, conducido por Enrique Oliva Pujol, y B-55050, por Rogelio Serra, resultando Caridad Cavina Casanovas, que viajaba en uno de ellos, con heridas de pronóstico reservado, siendo conducida al Hospital.

Los vehículos sufrieron serios desperfectos.

DE LOS SUCESOS DE MONTBLANCH

En Montblanch fueron detenidos y multados dos individuos organizadores de la manifestación comunista del pasado domingo.

Con dicho motivo se declararon en huelga pacífica los obreros de aquella población. Una comisión intentó entrevistarse con el comisario de Orden público para pedirle la libertad de los detenidos. El comisario se negó a recibir la referida comisión, hasta que no depusieran su actitud reanudando el trabajo, lo que efectuaron seguidamente.

Los detenidos fueron puestos en libertad, una vez satisfecha la multa que los había sido impuesta.

Avicultura Cunicultura

Presupuestos - Dirección de instalaciones - Fórmulas de piensos - Enfermedades, etc.

Fincas Rústicas

Peritajes - Parcelación - Nivelaciones, etc.

Consulta de 4 a 7.

J. Vidal Balaña

C. Unió, 20, 1er., 2.^a
TARRAGONA

NOTICARIO BREVE

Probablemente la próxima semana Laval irá a Moscú, sin efectuar su anunciada visita a Berlín.

En la Sociedad de Naciones, Laval da lectura al memorandum rechazando el acto unilateral del Reich, y en vista del reparo de varias naciones no se llega a formar una ponencia. Se adhieren a la declaración francesa Simon y Aloisi. El representante de Polonia, señor Beck, expuso un criterio independiente.

En Alemania se estima que más que una acusación, el memorandum es una hábil defensa del verdadero culpable.

En la frontera entre Dantzig y Polonia, se producen varios incidentes a consecuencia de una manifestación antialemana.

Causa extraña en Londres el retraso de la delegación española en ir a Inglaterra para efectuar las conversaciones comerciales.

El general Goering, siguiendo el plan militar alemán, ha decidido elevar el número de aviones a diez y seis mil, contando ya con 120.000 aviadores. La flota cuenta con 101 navíos y 22.600 hombres. En el próximo verano el ejército ascenderá a 909.000 hombres.

Se ha desmentido oficialmente la noticia del descubrimiento de un complot proyectado en contra de Mussolini, Laval, Benes y Titulesco.

El señor Guerra del Río manifestó que se nombrará inmediatamente el gobernador general de Cataluña y Consejo ejecutivo de la Generalidad, en el que formarán parte representantes de todos los partidos no sublevados el 6 de octubre.

El jefe del Gobierno se ha entrevistado con el señor Martínez de Velasco, tratando de la reconstitución del bloque gubernamental y tiempo en que debe efectuarse.

El señor Lerroux anuncia una entrevista con Melquiades Alvarez. Se pide que quede en suspenso la vigencia de la ley de Arrendamientos rústicos.

Se ha publicado en la "Gaceta" el decreto relativo a la prórroga de los presupuestos generales del Estado, de gastos e ingresos, de 1934.

Continúan con gran animación los actos de Semana Santa en Sevilla, Málaga y Córdoba.

La Misión de Valencia dirigida por el P. Laburu, ha terminado con más de 15.000 comuniones.

DE SOCIEDAD

Ayer regresaron de Madrid el comisario delegado de la Generalidad y el presidente de la Cámara Agrícola, después de gestionar, cerca del ministro de Agricultura, el auxilio para los damnificados por el reciente huracán.

A la temprana edad de 7 años y después de larga enfermedad, interrumpida por breves intervalos de mejoría, falleció ayer el niño Alberto Sancho y Sancho, hijo del industrial don Andrés Sancho.

Quiera el cielo endulzar, con la santa resignación cristiana, el corazón de los afligidos padres y abuelos a quienes damos nuestro pésame.

AJUNTAMENT

LLOTGES SETMANA SANTA

Es fa avinent al públic en general que tots aquells que desitgin adquirir llotges de les que l'Ajuntament tindrà instal·lades al tram central de la Rambla del 14 d'Abril per a presenciar el pas de la processó del Divendres Sant, podran des d'avui dirigir-se al quiosc que per tal d'atendre les peticions estarà posat al mateix lloc de l'esmentada Rambla.

Recordem els preus: Llotges amb sis cadires, 20 pessetes; cadires de primera fila 2 id.; cadires de segona i tercera fila, 2 id.

—X—

MARITIMAS

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor italiano "Fanny Bruner", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor español "Ampurdán", procedente de Rosas, con carga general.

Vapor español "Ciudad de Tarragona", procedente de Palma, con carga general.

Vapor alemán "Alicante", procedente de Hamburgo, con carga general.

Salidas

Vapor español "Ophir", en lastre para Barcelona.

Vapor italiano "Fanny Bruner", con carga general para Valencia.

Vapor español "Ampurdán", con carga general para Rosas.

Vapor alemán "Alicante", con carga general para Barcelona.

Vapor español "Ciudad de Tarragona", con carga general para Palma.

Buques que tienen pedido atraque
Vapor español "Cabo Villano".
Pailebot español "Carmen".

Conferencias telegráficas

EL REGIMEN TRANSITORIO DE CATALUÑA

Madrid, 17. — De acuerdo con el Consejo de ministros, a propuesta de su presidente, vengo en decretar lo siguiente:

Artículo primero. — En cumplimiento de la ley de dos de enero de 1935 y habiendo cesado mediante ella la anomalía que en el funcionamiento de la Generalidad había creado la rebelión de seis de octubre, para dar unidad al criterio de Gobierno sobre el Estatuto de Cataluña, se declaran en suspenso los diversos decretos y disposiciones ministeriales que modificaron interinamente el régimen estatutario de la Región Autónoma con posterioridad al seis de octubre de 1934, sin perjuicio de lo que definitivamente haya de resolverse conforme a las previsiones de la ley de dos de enero último y a la revisión de servicios que en la misma se ordena y se está practicando.

Artículo segundo. — Quedan exceptuados de las modificaciones que este decreto implica, el servicio de orden público y su dotación económica correspondiente que continuarán dependiendo y a cargo total y exclusivamente de los organismos del poder central y manteniéndose en consecuencia la reversión al Estado del impuesto de que se nutre aquella dotación."

EL JEFE DEL GOBIERNO

A las cinco de la tarde llegó don Alejandro Lerroux a la presidencia y al subir al ascensor un periodista le dijo:

—Estamos esperando la llegada de don Melquiades Alvarez.

—Pues no he podido encontrarle. Así es que le he dejado recado a domicilio. No obstante yo espero que venga esta tarde.

—¿Conferenciará usted con el señor Gil Robles?

—Pero ¿está ya en Madrid? — preguntó a su vez el jefe del Gobierno.

—Llegará a media tarde.

—Pues no lo sabía. Sin decir más el señor Lerroux subió a su despacho.

LA ADMINISTRACION DE JUSTICIA EN CATALUÑA

Muy a última hora de la tarde consiguió un redactor de la Agencia Mencheta, entrevistarse con el ministro de Justicia, con quien el

señor Lerroux había conferenciado para tratar de la administración de Justicia en Cataluña.

Nos dijo don Vicente Cantos que el objeto de la visita fué para darle cuenta de que tiene preparado un proyecto de ley relativo a la administración de Justicia en Cataluña como consecuencia de la ley de 2 de enero último.

El presidente le expuso el interés que por el asunto sentía y quedaron en volverse a reunir mañana o pasado para examinarlo detalladamente en un Consejo de ministros próximo.

Al margen de esta conversación con el ministro, podemos decir que parece ser que en el proyecto se respeta el Estatuto, pero se tendrá que dejar sin efecto el decreto de Traspaso de los Servicios, en lo que afecta a esta materia.

Tendrá esta Ley a que el Estatuto tenga un desenvolvimiento normal, ya que hasta estallar la rebeldía, no fué precisamente la normalidad su característica.

Tanto en lo que se refiere a nombramientos como en la regulación de la Justicia, habrá de existir la debida conexión con las leyes generales del Estado.

El personal que administre justicia habrá de depender exclusivamente del escalafón general, cosa que ahora venía burlándose.

LA APLICACION DEL ESTATUTO

Así como en el traspaso de servicios se habían cometido excesos, ahora se procurará regular la aplicación del Estatuto en forma legal para evitar que de hecho exista un Estado dentro de otro Estado.

Habrà que evitar el que se realice nombramientos sin que el propio ministerio de Justicia tenga conocimiento de ellos.

En la tarde de hoy, conferenció el ministro de Justicia con el subsecretario del Departamento y con el fiscal general de la República, para tratar de la aplicación del reglamento de la ley de vagos y maleantes.

ES VENEN

dues espléndides parcelles, Carretera de Barcelona (enfrent Túnel Pedrera).

Raó: Plaça República, 19, 1.er

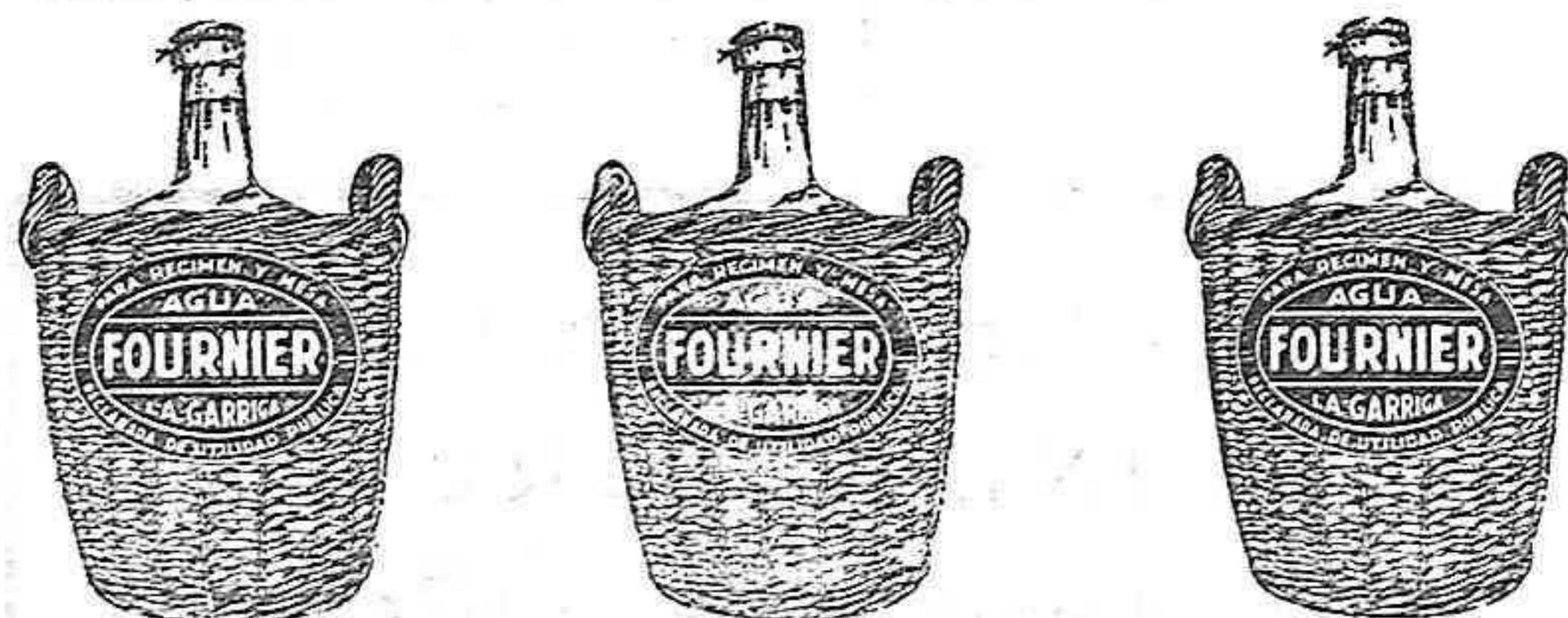
Artículos de Caza y Pesca ARMERIA Y EXPLOSIVOS

(Antigua casa ESTIL-LAS)

ANTONIO PONS

Legítimas y garantizadas pistolas ASTRA, LLAMA y STAR

UNION, 44, TARRAGONA

Es ven en garrafes de 8 litres a 3'50 pessetes cada una, a la FARMACIA SANROMA COLMADO MOYA DROGUERIA SANS Tot i ésser la millor aigua del món el seu preu tan reduït permet usar-lo per tot beure

MOTORES TRIFASICOS

"GEAL"

PRODUCTO NACIONAL DE LA

BILBAO

Protegidos contra gotas de agua
Cojinetes de bolas

A. E. G. IBERICA DE ELECTRICIDAD S. A.
Diputación - 250
Barcelona
Entre Rambla Cataluña y Balnes.
Teléfono: 24791

EL NEN

Albert Sancho i Sancho

Ha mort a l'edat de 7 anys

Els seus desconsolats pares: Andreu i Antònia; avis, Andreu i Francisca; germans Ferran, Alfred i Magda; germà polític, Artur Bargalló; oncles, cosins i parents tots, a l'assabentar tan irreparable pèrdua, preguen el tinguin present en llurs oracions, i es serveixin assistir a l'acte de l'enterrament, que tindrà lloc avui, a les dotze del migdia, des de la casa mortuòria, carrer Martí Julià, 19, a l'església parroquial de Sant Joan Baptista i d'allí a sa darrera estada, pel qual favor els quedaran molt agraïts.

Tarragona, 18 d'abril del 1935

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Perfecte, prevere, màrtir, Eleuteri, bisbe, i sa mare santa Antia, màrtirs, i el Beate Albert Hibernon.

(I. B.)

MISSA D'AVUI

Del Dijous Sant o de Cena del Senyor.

Doble de primera classe.—Ornaments blancs.

Estació litúrgica a Roma: Sant Joan de Latran.

El dia d'avui era el primer dia dels àzimus i tots els jueus devien anar a Jerusalem a menjar l'anyell pasqual. De bon matí Jesús enviava a aparellar-lo a Pere i Joan, i a la tarda, cap al tard, deixava els amics de Betània i amb els altres deixebles s'encaminà cap al Cenacle, situat a la part alta de Jerusalem, a celebrar-hi la Pasqua legal.

Per les narracions de la Passió que en els dies anteriors han estat llegides, hom ha pogut seguir tots els incidents i detalls d'aquella Cena memorable. Els cristians l'hem venerada sempre més pel seguit de misteris que s'hi manifesten; l'anunci de la traïció de Judas, el lavatori dels peus, i d'una manera eminent la institució de l'adorable Sagrament de l'Eucaristia, representació de la seva Passió i Mort, deixa amorosa i perpetua del seu mateix Cos i Sang per alimentar les nostres ànimes, i finalment el discurs de comiat amb les últimes recomanacions, el testament del corosa i la oració sacerdotal del diví Mestre per a tota l'Església.

Després del Sopar, se n'anà amb els apòstols a Getsemani. Era ja de nit. Aquí tingué lloc l'oració i mortal agonia del Salvador, la consumació de la traïció de Judas i, per últim, la captura de Jesús, que eren el prelude de la Passió.

L'Església dedica la Missa d'avui a honorar la institució del Sagrament del Cos i Sang de Jesús en l'Eucaristia.

MISSA DE DEMA

Del Divendres Sant o de Presentificats.

Doble de primera classe.—Ornaments negres.

MISSA DEL DISSABTE

Del Dissabte Sant.

Doble de primera classe.—Ornaments blancs.

QUARANTA HORES

El dia 21 començaran a l'església de l'Hospital, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

DIJOURS SANT

CATEDRAL.—A les nou s'entra al cor. Després del reso d'hores canòniques, missa solemne de pontifical celebrant l'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe. Durant la missa tindrà lloc la consagració dels Sants Olis, finalitzant amb la processó al Monument.

Durant la missa s'interpretaran les obres: "Kyries i Glòria" a tres veus, Ravanello; "Credo", "Sanctus" i "Agnus Dei" a 6 veus de la missa Papae Marcelli de Palestina; "Benedictus" a 4 veus de Perosi. Durant la comunió: "Adoro te, devoti", de Tomàs; "Averum" de Victòria; "O quam amabile", de Palestrina.

Tarda a dos quarts de quatre, es verificarà el Lavatori i sermó pel R. P. Isidre Grifol. Seguidament començarà l'ofici de Tenebres, durant el mateix es cantarà música clàssica per la capella de la Catedral i Schola Cantorum del Seminari. Les obres que s'interpretaran en aquesta funció, són: "Responsoris del I Nocturn", a 4 veus, de Palestrina; "Responsoris del II Nocturn", a 4 veus, de Tapies; "Responsoris del III Nocturn", a 4 veus, de Victòria; "Christus factus" (gregorià); "Miserere", a 4 veus, (fabordó), de Palestrina.

SANT JOAN.—A les deu, ofici del dia amb comunó general i plàtica preparatòria, seguidament processó al Monument.

Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres amb el cant de Lamentacions, pels nens de la Sala Parroquial.

A les nou, Hora Santa, reso del sant Rosari, meditació, motets i sermó pel M. I. Sr. Dr. Josep Vallès, canonge de la santa església Metropolitana.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de nou, ofici solemne, després del qual Nostramo serà portat processionalment al Monument.

Tarda, a les quatre, ofici de Tenebres, cantant-se les Lamentacions a veus i amb acompanyament d'armonium.

A les set, solemne funció de l'Hora Santa, cant de motets i sermó pel Rnd. P. Francesc Llorens.

TRINITAT.—A les deu, ofici del dia i processó al Monument.

Tarda, a les tres, Hora Santa amb sermó. A les quatre, ofici de Tenebres.

CARMEN.—A las nueve, missa cantada de comunió general. Se administrará también la sagrada comunió de media en media hora desde las seis hasta las nueve. Después de la missa se trasladará el Santísimo al Monumento.

Tarda, a las tres y media, función del Lavatorio de los pies con sermón por el R. P. Mariano, O. C. D. A las cinco y media, oficio de Tinieblas.

De siete a ocho solemne Hora Santa durante la cual ocupará la sagrada cátedra el R. P. Vicente, O. C. D., y la capilla de la comunidad ejecutará escogidos motetes de autores clásicos.

SANT PERE (Serrallo).—A les nou, ofici propi del dia.

Tarda, a les quatre, ofici de Tenebres.

SANT MIQUEL.—A les vuit, missa cantada, comunió i processó al Monument.

Tarda, a les set, Hora Santa.

GNES. CARMELITES (Vetlla).—A les set, ofici propi del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

ORFANAS (P. Palau).—A dos quarts de set, ofici.

ENSENYANÇA.—A dos quarts de vuit, ofici propi del dia.

JESUS MARIA.—A dos quarts de vuit, ofici de comunió general i processó al Monument.

Tarda, de vuit a nou, Hora Santa, amb sermó pel M. I. Dr. D. Salvador Rial.

SAGRAT COR (Sant Agustí).—A dos quarts de nou, ofici solemne i comunió general.

Tarda, a les set, Hora Santa amb sermó pel R. P. Demetri Preciado.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—A les vuit, missa solemne amb comunió general. Processó per l'interior del temple per a posar el Santíssim Sagrament al Monument.

Tot seguit començaran les vetlles.

Tarda, a les set, Hora Santa.

HOSPITAL.—A dos quarts d'onze, ofici solemne i processó al Monument.

SANT LLORENÇ.—A les set, ofici solemne.

SANTA CLARA.—A les nou, ofici solemne.

Tarda, a dos quarts de cinc, ofici de Tenebres.

NATZARET.—A les set, ofici solemne i comunió general amb plàtica preparatòria.

SANT DOMENEC.—A dos quarts de vuit, missa de comunió general.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

COL-LEGI DE SANTA TERESA (Rambla, 87).—A les vuit, ofici solemne propi del dia.

Tarda, a les sis, Hora Santa.

MERCE.—A dos quarts de vuit, ofici solemne amb comunió general i processó al Monument.

Tarda, a les sis, Hora Santa amb motets en els intermedis i cant del "Miserere".

SAGRADO CORAZON (Augusto, 7).—A las siete, missa solemne cantada, comunió general y procesión al Monumento.

Tarda, a las seis y media, Hora Santa, en la que predicará el M. I. Dr. D. José Vallés, canónigo Leotoral de esta S. I. C. M.

COL-LEGI DEL SAGRAT COR (E. Figueras).—A dos quarts de vuit ofici propi del dia.

Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres.

MM. C. DESCALCES.—A dos quarts de set, ofici propi del dia.

Tarda, a dos quarts de quatre ofici de Tenebres.

SEMINARIO.—A las siete, solemnes oficios: "Kyrie" y "Gloria" a 3 voces del maestro Thermignon. Gradual "Christus factus", Credo, etcétera, canto gregoriano.

Durante la comunió: "Ecce Panis" a 4 voces mixtas de Lotti, "O bone Jesu" a 4 voces mixtas de Palestrina; "Adoro te" de Wagner, "Domine non sum dignus" a 4 voces mixtas, de Victòria.

Processó al Monumento: "Pange lingua" a 4 voces de Palestrina y "Memento, Domine" a 4 voces de Salazar.

Tarda, a las siete, solemne Hora Santa, en la que intercaladas con los puntos de Meditación se interpretarán las siguientes composiciones:

I. "Coenantes illis" a 4 voces de Haller.

II. "Jesum tradidit" a 4 voces, de Victòria.

III. "Tenebrae factae sunt" a 4 voces de Tapies.

IV. "Caligaverunt oculi mei", a 4 voces de Victòria.

V. "Jesús factus in agonia", motete a 5 voces mixtas del maestro Tapies.

DIVENDRES SANT

CATEDRAL.—Mati: A tres quarts de sis, sermó de la Passió pel R. P. Isidre Grifol.

A dos quarts de set, solemne Viacrucis, recorrent els principals carrers de la part alta.

A dos quarts de deu s'entra al cor. Després de Nona, missa de Presentificats oficiant Sa Eminència el Sr. Cardenal, finalitzant amb la processó al Monument. En aquest acte s'interpretaran: "Passio" a 4 veus, de Victòria; "Improperio" a 4 veus, de Victòria; "Vexilla" a 4 veus, de Ett; "Adoramus te", a 4 veus, de Salazar.

Tarda, a dos quarts de quatre, ofici de Tenebres; a un quart de cinc, processó del Sant Enterro pel claustre i interior del temple, amb assistència de l'Excm. Cabildo i confraries de la capital.

SANT JOAN.—A les nou, funció pròpia del dia "Passio" cantat i missa de Presentificats, amb processó al Monument.

TRINITAT.—A les deu, missa de Presentificats, cant del "Passio" i adoració de la Vera-Creu.

Tarda, a les quatre, Viacrucis solemne i adoració del Sant Crist.

SANT FRANCESC.—A les nou, oficios propis del dia, cantant-se el "Passio" segons Sant Joap.

Tarda, a les tres, Viacrucis solemne.

NATZARET.—A dos quarts de vuit, oficios propis del dia, amb la adoració del Lignum Crucis.

SAGRAT COR (Sant Agustí).—A dos quarts de nou, ofici propi del dia.

Tarda, a dos quarts de dues,

funció de les "Tres horas d'agonia", amb sermó pel P. Preciado.

SEMINARIO.—A las siete, solemnes oficios: "Passio" a cuatro voces, de Victòria; improperios "Popule meus" a cuatro voces, de Victòria; procesión: "Vexilla regis", gregoriano y estrofas a cuatro voces, de Casimiri.

MERCE.—A dos quarts de vuit, ofici, cant del "Passio" i adoració de la Santa Creu.

CARMEN.—A las ocho, comenzarán los oficios propios del dia.

Tarda, a las cuatro, Viacrucis y a continuación solemne función de la Soledad de María en la que predicará el R. P. Mariano, O. C. D., y se cantará el "Stabat Mater".

A las seis, oficio de Tinieblas.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Mati, a les vuit, oficios propis del dia.

Tarda, a dos quarts de set, Viacrucis.

HOSPITAL.—A les deu oficios propis del dia i cant del "Passio".

COLEGIO DEL SAGRADO CORAZON (Augusto, 7).—A las siete, missa de Presentificados, procesión al Monumento y adoración de la Cruz.

COLEGIO DE SANTA TERESA (Rambla 14 de Abril, 87).—A las ocho y media oficios propis del dia.

COLEGIO DE JESUS MARIA.—A las ocho menos cuarto, oficios propis del dia.

SANT LLORENÇ.—A les set, ofici solemne.

SANTA CLARA.—A les vuit, ofici solemne i cant del "Passio".

SANT PERE (Serrallo).—A les nou, oficios propis del dia, amb el cant del "Passio" i adoració de la Santa Creu.

SANT MIQUEL.—A dos quarts de nou, oficios propis del dia.

SAGRAT COR (E. Figueras).—A les set, oficios propis del dia.

SANT DOMENEC.—A dos quarts de vuit, oficios propis del dia, missa de Presentificats.

GNES. CARMELITES (Vetlla).—A les set, oficios propis del dia amb cant del "Passio".

ORFANES (P. Palau).—A dos quarts de set, oficios propis del dia.

MM. CARMELITES.—A dos quarts de set, oficios propis del dia.

Tarda, a dos quarts de quatre, ofici de Tenebres.

A les cinc, funció de la Soledat.

DISSABTE DE GLORIA

CATEDRAL.—A dos quarts de nou, Hores Canòniques, Benedicció del Foc, cant de Profecies i benedicció de la Pila baptismal, seguidament, missa de Glòria.

Tarda, a dos quarts de quatre, cant solemne de Matines i Laudes.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa i felicitació Sabatina.

Des de les vuit vetlla d'honor a la santa imatge.

Tarda, a dos quarts de cinc, rosari, visita Sabatina i Salve.

SANT JOAN.—A les vuit, oficios propis del dia amb el cant de

Clínica Dental Dr. Algueró

METGE - DENTISTA

Secció d'Ortodoncia

(Correcció de malposició de Dents), a càrrec de l'Especialista

D. Costa del Río

Ex-Intern de l'Escola Dental de París, Berlín i Viena.

Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 7

DISSABTE: de 8 a 11

HORES CONVINGUDES

Rbla. 14 d'Abril, 24, pral.

Telèf. 1515

1ª Exultet, profecies, benedicció de Pila baptismal i ofici solemne amb comunió general.

Tarda, a les sis, rosari.

SANT FRANCESC.—A les vuit, benedicció del nou foc, cant de l' "Exultet", profecies i benedicció de la Pila baptismal i missa de Glòria.

SANT MAGI.—Tarda, a les sis, benedicció de la corona de la Verge de la Soledat, obsequi de vèries persones pietoses; rosari, corona cantada, sermó pel Rnd. Dr. don Jaume Garcés, i Salve per la capella del mestre Sr. Roig.

TRINITAT.—A les set, benedicció del foc i de les fonts baptismals, missa de Glòria cantada.

SAGRAT COR.—A les set, oficis propis del dia, missa de Glòria amb comunió general.

Tarda, a dos quarts de set, rosari i visita Sabatina.

CARMEN.—A las siete, bendición del fuego, canto de las Profecias y missa de Gloria.

Tarde, a las seis, rosario, visita Sabatina y Salve.

MERCE.—A les sis, ofici propi del dia.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—A dos quarts de vuit, missa cantada de comunió general.

SAGRAT COR (August, 7).—A les sis, oficis propis del dia.

COL·LEGI DE SANTA TERESA (Rambla del 14 d'Abril, 87).—A dos quarts de set, oficis propis del dia.

SANT MIQUEL.—A les sis, oficis propis del dia i missa de Glòria.

JESUS MARIA.—A las siete, oficios propios del dia.

PROPIETARIOS

Dispongo de importante capital para invertir en préstamos.

Informará

Augusto Serres

CORREDOR DE FINCAS

TELEFONO 1352

CARRETERA BARCELONA
núm. 49**SEVERIDAD!**

Muy a pesar nuestro debemos declararlo con sinceridad.

El respeto, la seriedad y la veneración externa con que eran acogidos en otros tiempos los días de Semana Santa, ha desaparecido.

Las leyes laicas y antirreligiosas reconocidas y consolidadas prácticamente gracias a la indiferencia de los católicos, han hecho perder a estos días el aspecto externo de suntuosidad y grandesa.

Las señoras, antes tan elegante y severamente ataviadas con su vestido negro y su mantilla de blonda, han trocado los vestidos de luto por esos otros charros y multicolorados que tan mal sientan con el recogimiento y gravedad que importan los días santos.

¿Qué diferencia de otros tiempos en que la señora que por circunstancias especiales carecía de vestido negro, no se atrevía a salir de casa para visitar los monumentos o temor a ser señalada con el dedo como una nota discordante. ¿Exigencias de la moda? ¿Exigencias económicas?

Ni lo uno ni lo otro. Las señoras se someten a los mandatos de la moda de una manera loca y ciega. Ante ella se resigna la voluntad y se sacrifica el bolsillo a costa de la salud y de la honra a veces.

De suerte que no es el dinero la causa de este apartamiento de la vida tradicionalmente religiosa. Es algo más hondo, más sectario, más diabólico que, introduciéndose dentro de vosotras mismas os ha hecho perder el sabor cristiano de las fiestas. No, no es la falta de dinero; es la falta de energía y de decisión para sacudir el yugo ominoso de todo lo que significa apartamiento de las buenas costumbres.

¿Qué elegante, qué bellas, qué respeto y que atractivo, infundis, señoras, visitando los Sagrarios, con vuestros hijos y vuestros esposos, tocados con la indumentaria propia del día, con la misma que usaron vuestros padres!

Tampoco los caballeros se comportan como deben.

Dejemos los que por ignorancia o mala fe asisten a las diversiones, tertulias o cafés (que antes también permanecían cerrados) y detengámonos en los que secundan con mayor o menor convicción las invitaciones de la esposa o de la madre.

Da lástima verles visitar los Sagrarios y asistir a las funciones de Semana Santa. Hay quien deja a su señora y familia en la iglesia mientras él permanece en el atrio haciendo el papel de Pedro vergonzante y cobarde.

Esto no debe ser. Si celebramos en Tarragona una procesión que admira por su seriedad y recogimiento, no queramos contradecirnos asistiendo a las funciones de una manera frívola, irrespetuosa y casi impropia de un católico leal y sincero.

Banco de España**TARRAGONA**

SUSCRIPCION DE OBLIGACIONES DEL TESORO AL 4 POR 100 Y CUATRO AÑOS FECHA; Y CANJE O REEMBOLSO DE LAS EMITIDAS AL 5 POR 100 EN 25 DE ABRIL DE 1933, A DOS AÑOS FECHA

Conforme a lo dispuesto en el Decreto fecha 12 del actual, el Tesoro ha de emitir Obligaciones al portador de 500 y 5.000 pesetas cada una que llevarán la fecha de 25 de Abril de 1935, al plazo de cuatro años, con interés a razón de 4 por 100 anual, pagadero a los vencimientos de 25 de Enero, 25 de Abril, 25 de Julio y 25 de Octubre de cada año, mediante cupones que llevarán unidos los títulos, siendo el primer vencimiento de intereses el 25 de Julio de 1935.

Esta emisión se hará a la par, por la suma de 600 millones de pesetas y será destinada en primer término, a canjear, por su valor nominal, la sObligaciones al 5 por 100 que por la suma de 300 millones de pesetas vencen en 25 del actual, en la cantidad que no se presente para ser reembolsada a metálico hasta la fecha de 23 del corriente mes.

Estas Obligaciones estarán exentas de todo impuesto presente o futuro, incluso el de timbre en las operaciones pignoraticias en que las mismas constituyan la garantía; tendrán la consideración de efectos públicos y en el caso de realizarse alguna operación de consolidación de Deuda, antes del vencimiento de ellas, serán admitidas como efectivo y sin sujeción a prorrateo, por su capital e intereses vencidos. El Tesoro se reserva la facultad de retirarlas de la circulación, total o parcialmente, antes de su vencimiento, mediante el pago del capital y los intereses devengados.

Dichas Obligaciones serán admitidas por el Banco en garantía de operaciones por el 90 por 100 de su cotización en Bolsa, no excediendo

de la par y con el interés anual de 4 por 100.

La suscripción se verificará el día 25 del actual de 9 a 13.

En cuanto a los tenedores de las Obligaciones al 5 por 100 con vencimiento al 25 del corriente, que no estén conformes con su renovación, podrán presentarlas a reembolso en las Cajas del Banco, en Madrid y en todas las Sucursales del mismo en provincias, hasta el 23 del actual inclusive, bajo facturas que al efecto les serán facilitadas, a fin de recibir su importe en efectivo, previo señalamiento de pago por la Dirección general del Tesoro; entendiéndose que aquellas personas que no las hayan presentado al reembolso en las indicadas fechas, se considerará que optan por la renovación de ellas por los nuevos títulos al 4 por 100 y cuatro años fecha, a sea al 25 de Abril de 1939; debiendo, a tal fin, conservarlas en su poder hasta que, con...feccionadas las nuevas Obligaciones, se realice el canje por el Banco de España previa la presentación de las vencidas, bajo facturas que facilitará este Establecimiento cuando se anuncie la operación.

Respecto de los tenedores de Obligaciones consignadas en el Banco, ya en depósito o en garantía de operaciones, que opten por el reembolso, habrán de cancelar previamente sus depósitos o garantías o al menos avisarlo por escrito hasta el día 23 del corriente inclusive, en las Oficinas del Banco en Madrid o en las Sucursales donde se hallasen consignadas, pues en otro caso, se entenderá que están conformes con la renovación; y sus Obligaciones serán canjeadas por las que ahora se emiten al vencimiento del 25 de Abril de 1939, sin necesidad de gestión alguna por su parte.

Tarragona, 17 de Abril de 1935.

— El Secretario, E. Bretillard.

Casa Llanas

OBJETOS para REGALO

Ultimas novedades

Precios limitadísimos

Radio Tarragona

DIJOURS, DIA 18

Emissió del matí

A les 8'45: Retransmissió de la missa pontifical des del Monestir de Montserrat.

A les 10'15: Retransmissió des de la Catedral de Lleida de motets interpretats per la Capella de dita Catedral.

A les 11'30: Fi de l'emissió.

Emissió del migdia

A la 1'00: Senyals horaris pel carrilló.

A la 1'10: Música simfònica.

A les 3'00 Fi de l'emissió.

Emissió de la tarda

A les 4'00: Maitines i laudes des del Monestir de Montserrat.

A les 7'00: Fi de l'emissió.

Emissió de la nit

A les 8'00: Senyals horaris pel carrilló.

A les 8'05: Música simfònica.

A les 10'00: Retransmissió des de Saragossa, del Misserere Grande de Olleta, interpretat per l'Orfeón Zaragozano, i altres elements de gran vàlua.

A les 11'00: Fi de l'emissió.

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCASMENDEZ NUNEZ, 21, bajos
TARRAGONATeléfonos { Despacho 1195
Particular, 1194**SE ALQUILA**

Casa amueblada para todo el verano, situada en el pueblo de Aforja.

Razón: en la Administración de este periódico.

EL COLMADO RIUS

de la calle Portalet, 2

SE VENDE

en muy buenas condiciones, pero sin precipitación ni prisa.

Quiere decirse que como da buen rendimiento, no apresura liquidarlo.

Este espacioso local, con acceso a dos calles (doble tienda), a la vez que como colmado y droguería, sirve para tienda de pesca salada y verduras, o bien para vender al detall y al por mayor.

Por su capacidad e inmejorable situación es un magnífico negocio para una persona activa.

Para detalles dirigirse a D. Delfín Rius, Fábrica de Jabones y Lejías en FLIX, provincia de Tarragona.

ALMACENES MARSOL**NOVEDADES PARA VERANO****GRAN EXPOSICIÓN**

Hoy, tarde, y mañana viernes, todo el día

LA SANG!

Lluna de març que torna a compareixer.
La única que ve amb una creu
sagrada i sublim; ens pot mereixer
tot l'infinit, l'etern; que no té preu

el món per avalar la sang divina
amb que Jesús, el Mestre, l'amarà;
cap a la mort camina que camina.
La creu, únicament subsistirà

fins que vingui el món altra vegada
davant la creu de la redempció;
els uns l'han estimat, altres blasmada...
Lluna de març, tot el teu resplandor

serà, el fons d'aquesta creu sagrada
on és Jesús diví crucificat.
Aquesta creu que no era passejada
perquè potser s'havien acabat,

els segadors, que a plom la sostenien
com la divisa, com pendó tot seu,
i tots plegats, amb ell compareixien
per vindicar el poble en nom de Déu.

El bisbe — diu — en veure'ls beneia
el poble ferm, amb una i altra mà.
Era la sang la flama que bullia,
la sang que amb la creu es barrejà.

Era el Sant Crist igual que una bandera
marcada amb les roses d'una sang
vermella com rosers en primavera.
Aquesta fe sublim es nostre rang?

Si no en tenim, si no és pasejada
com es possible fer Divendrés Sant?
i si la Santa Creu no es aixecada,
si tot el poble no la té al davant

serà dispers, perdut, com una raça
d'un poble que només viu l'esperit,
d'un poble que no és reunit, ni passa,
d'un poble que es diu: sóc maleit,

marxant desesperat sota la clara
i viva llum celestial
d'aquella creu sublim que la repara
flotant damunt el crim tan infernal.

Lluna de març, vermella, desolada,
que tornes com cada any, lluna fidel,
i cerques una creu; era portada
ben nua, destapada, sense vel,

pels homes endolats dintre les vestes,
amb tots els penitents i penedits;
la processó de sang, no de les festes;
la processó de sang, dels convertits.

Era Jesús el que clavats passava;
era portat a braços pels carrers;
per dur-lo bé, com tothom se'l disputava;
el duïen admirable els mariners

que saben tot l'assot de les ventades,
què és la rosa oberta de mil vents;

les crestes furioses, les onades,
l'esglai al cor, tot el petar les dents.

Jesús en creu passava per les places
per amb les mans ungir aquells portals:
són dels seus fills sens distinció de races.
Per Déu tots som germans, tots som iguals.

Això passava i la gent el veia
clavat en creu pel gran amor tot seu;
la gent agenollada tota queia
perquè, clavat, passava tot un Déu.

Lluna de març, la sang se t'endavina,
les violetes d'un color morat,
aquest vermell de sang de clavellina,
aquesta creu de Déu crucificat.

Abans d'entrar en el portal del temple
era girat de cara el poble; el veu.
Era aquest sublim el seu exemple:
...qui vulgui Ell seguir, prengui una creu.

Avui el poble veu al seu calvari
els lladres solament, cap redemptor.
I sent un rodament, tot el desvari
que el perverteix; es torna malfactor.

Lluna de març, predica altra vegada
que vé Jesús, Aquell mateix, clavat;
una bandera tota desplegada
dels segadors, per nostra llibertat.

Lluna de març, fes la claror més viva
que fugiran els lladres, els traidors;
lluna de març, no et fessis pas esquivar
que sortiran arreu mil segadors

per treure el bon Jesús altra vegada
sense cap vel, només la seva sang
que redimí la terra trepitjada:
...serà de Crist o bé llençada al fang.

Lluna de març, de la Setmana Santa,
desperta nostre poble amb el teu crit.
El poble és viu, encara prega i canta
i porta un Sant Crist damunt del pit.

JOSEP PUIG I BOSCH.

A Cristo Crucificado

Pastor, que con tus silbos amorosos
me despertaste del profundo sueño:
Tú que hiciste cayado de ese leño
en que tiendes los brazos poderosos:

Vuelve los ojos a mi fe piadosos,
pues te confieso por mi amor y dueño,
y la palabra de seguirte empeño,
tus dulces silbos y tus pies hermosos.

Oye, Pastor, que por amores mueres;
no te espante el rigor de mis pecados,
pues tan amigo de rendidos eres.

Espera, pues, y escucha mis cuidados...

Pero ¿cómo te digo que me esperes,
si estás para esperar, los pies clavados?

FELIX LOPE DE VEGA.

Amor y Dolor

Por las estrechas calles de Jeru-
salén, sin oponer resistencia ni ex-
halar una queja ante los insultos
de los judíos y empujones de la ple-
be, Jesús, encorvado bajo el peso
de la Cruz, avanza silencioso, pálido
corriendo gruesas gotas de sudor
por su rostro mezcladas con lá-
grimas y sangre, sin un corazón
fiel a su lado....

La Santísima Virgen, dejando la
paz de su aposento y atraída por el
amor, se dirige hacia la calle de
Amargura, más al volver una es-
quina divisa a su Hijo, se adelanta
y por entre la multitud que no la
deja avanzar se cruzan una mirada
la Madre y el Hijo sin poder arti-
cular palabra, se compeñan sus
corazones llenos de amor y dolor y
Jesús haciendo un supremo esfuer-
zo alentado y vigorizado por tal
encuentro, sigue hasta el Calvario,
mientras su Madre lo acompaña
llorosa y silenciosamente en la vía
dolorosa, hasta recibir el último
suspiro de Jesús que debía morir
en la Cruz por salvar a los pecado-
res.

Si de veras amamos a Jesús, de-
bemos acudir a El por mediación
de la Santísima Virgen de los Do-
lores que probó todas las hieles del
dolor hasta verse sola y afligida en
su triste soledad llorando con amor
incomparable la ausencia del ama-
do.

No nos detengamos por respetos
humanos ni desfallecimientos en la
calle de Amargura contemplando el
paso de Jesús, seámos valerosos y
constantes, acompañemos a su bon-
dadosa Madre que nos dará el va-
lor suficiente en todos los sufrimien-
tos para subir con Ella hasta el
Calvario, sola entonces correspon-
deremos a Jesucristo que dijo: "El
que quiera seguir en pos de mí, nie-
gase a sí mismo, tome la Cruz y
sigame".

Maria de las Mercedes

Reus, Abril 9135.

Consumatum est

Tres tribunals condemnen a Je-
sús: Caifàs, Herodes i Pilat. El tri-
bunal civil com si diguéssim el con-
demna perquè no hi troba cap me-
na de motiu; és a dir, la seva inno-
cència.

Apareix Jesús sobre el Calvari
sens un miserable ropatge amb que
cobrir ses carns despedaçades, i ses
llagues degoten sang. ¡La fera hu-
mana ha desgarrat amb ses urpes
l'anyell immaculat!

Udols com de llops famèlics om-
plien l'espai, era la satisfacció d'un
poble ferotge i degenerat. Per un
moment callen les blasfèmies i els
insults, sols se sent el martilleig
que clava els claus enfonsant-se
en aquelles mans i peus que havien
curat a leprosos i paralítics. Són
tan cruels els cops que no hi ha
paraules per a expressar tan ter-
rible tortura. Però el poble dema-
na sang i Pilat li dona sang.

Clavat el puríssim cos de Jesús,
aixequen la creu i la deixaren cau-
re en el forat d'una roca, extri-
mint-se amb la sacudida totes les
ferides d'aquell santíssim cor.

Les profecies s'han complert. Cla-
vat de mans i peus en una afronto-
sa creu ha llençat l'últim sospir el
fill de Déu fet home, llegant-nos
al morir a la seva divina Mare com
a mare nostra i fent de l'ignominios
signe del patíbul la distinció i se-
nyera del cristianisme.

Ja està tot acabat, diu Jesús con-
templant des del cim del Calvari
a tota la humanitat; els turments
que sofrí com a Home arribaven ja
a la seva fi; i amb la sétima pa-
raula que pronuncià des de la creu
quedà marcada l'hora benaurada
de la redempció.

"Consumatum est!" Ja està tot
acabat, diu Jesús; el vel del temple
s'esquinça a trossos, i una llum de
claror indecisa illumina tan sols
el Cos i Creu del Redemptor com
si volgués expressar que solament
allí hi ha la Veritat.

Sols resta que nosaltres ho sapi-
guem aprofitar-ho per a la nostra
vida pràctica pel consol de les nos-
tres penes i conformitat amb la
voluntat de Déu.

DOMINGO ALEU I BENAIGFS.

Imatges dels Sants Crists històrics que es veneren a la nostra Archidiòcesi

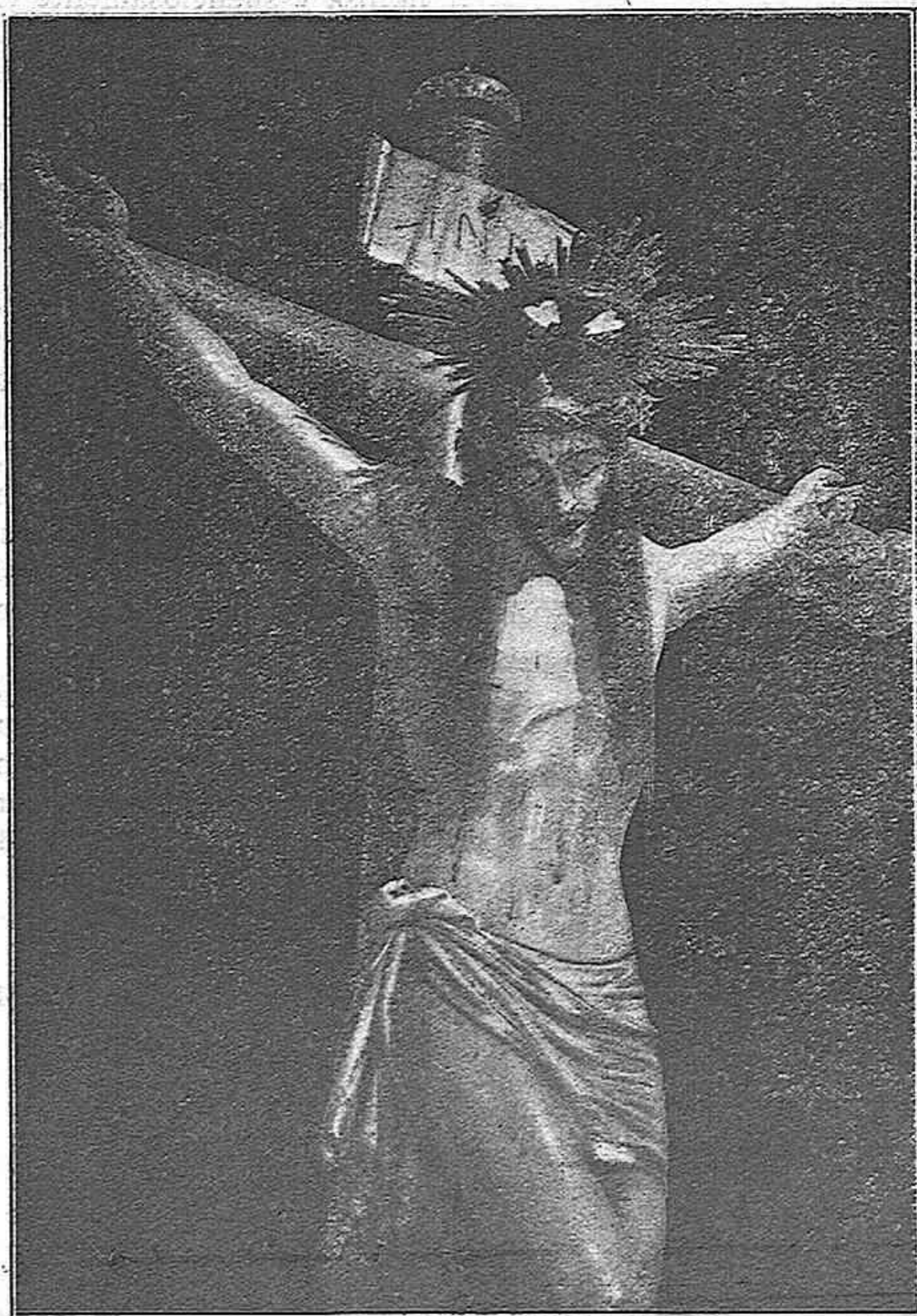
El Sant Crist de Sarreal

Sarreal, la vila trafegosa de la Conca de Barberà, emmarcada amb bosquines de vinyars, plantades d'ametllers i timbes de roca alabastrina, té un passat espiritual nobilíssim. En la devoció augusta al misteri de la Creu, en temps no molt llunyà, anà a la davantera de molts altres pobles, i la imatge veneranda del seu Crist monumental, ultra haver estat objecte de grandioses aclamacions i públiques pregàries, guanya en mèrit artístic a totes les que de cent anys ençà han estat cisellades a les

nats els Ninivites, un dels quals clamava: "...*Senyor verdader Déus* y luego tots lo demes cridan: *Misericòrdia*, deixantse caure tots a terra y seguint un gran llanto." Era de consuetud que hi prediquessin els frares d'Escornalbou.

Les pregàries de més celebrat foren les dels anys 1676, 1748, 1750, 1765, 1796 i 1798. Per a garantir l'ordre públic anaven a Sarreal els Esquadres de Valls, La Llacuna i Mora d'Ebre.

El Sant Crist actual, cisellat

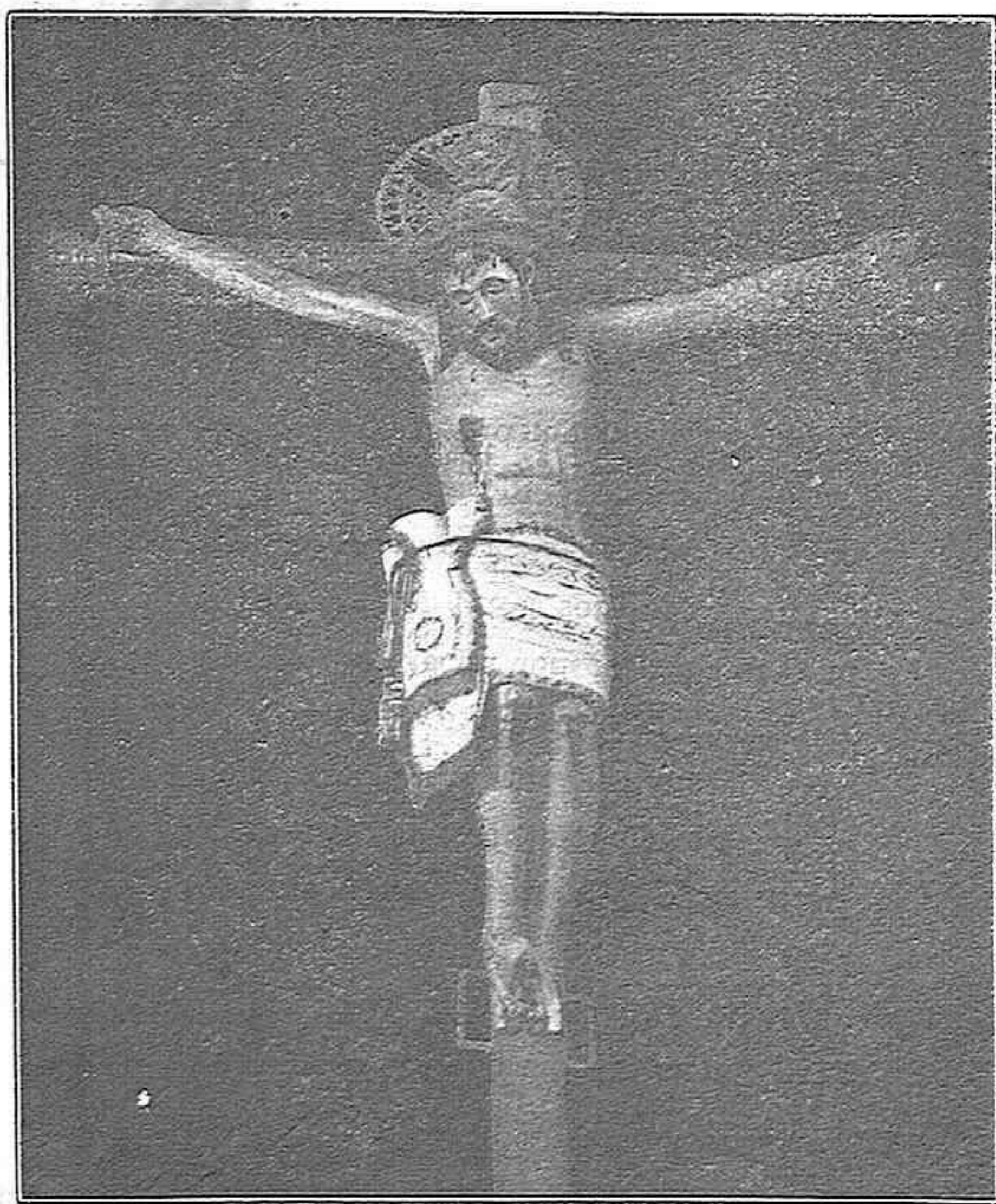
nostres comarques, puix que resumeix magistralment la tradició tècnica d'una família d'artistes que durant tres centúries es guanyaren un predicament meritiu: els Espinal.

El Sant Crist que ha donat fama a la vila de Sarreal no és pas l'actual. Aquell Crist primitiu de les pregàries quedà bdaït a la nit de Nadal de 1801. Era fill de la tradició. Jesucrist mateix, vestit de pobre transeünt, hagué cura de descobrir-lo, qual ocasió anà acompanyada d'una miraculosa multiplicació de pa. Malgrat la fama miraculosa del Crist de Sarreal fins a últims del segle XVIII no tingué altar propi. Quan va produir-se l'incendi de l'església parroquial es daurava el retaule que havia construït Isidre Espinal. El doctor Pere Cabrer, rector de Sarreal en aquella data, escrivia: "...acudi luego tot lo Poble pero infructuosament, y solament pera donar Suspirs, Clamors, y derramar llagrimas al veure derribar... la Imatge de un S. Cristo que era lo objecte de sa devoció, com també lo retaule sumtuosíssim que se nava daurant".

Al Sant Crist de Sarreal tot hom li donava el nom de Crist de les pregàries. En temps d'eixut i malrestat multituds enormes es flectaven sota els seus braços oberts en demanda de misericòrdia i perdó. Quan es feia la processó de pregàries a Sarreal, els altres pobles de la rodalia ja ho havien practicat. El ceremonial que s'observava — i que no podem trascriure per haver-nos de concretar a l'espai d'un article periodístic — es interessantíssim. Les llargues files de la processó, on anaven els infants, les confraries, els jurats, la comunitat de preveres, tots descalços, centraven unes altres fileres de penitents anome-

per Isidre Espinal i Bonet per allà a l'any 1816, és una obra de mèrit. L'artista, coneixedor de la tècnica escultural i de les proporcions anatòmiques, va reeixir en presentar-nos l'efigie de Crist difunt. La contemplació d'aquest Crist monumental, d'uns deu pams d'alçària, amb el cap abaixat, la boca oberta, penjant la caballera i amb una abraçada colossal, produeix alhora pietat i temor, veneració i esgarrifança. És la figura de l'Home-Déu, abatut, humiliat i nafrat, que s'imposa amb tota la nuesa i tragèdia de la mort.

La imatge actual també ha estat objecte de grans pregàries. Tot i comptar prop de dinou pams d'alçària, durant la primera guerra carlina fou trans-

portat a Solivella pel "polaco", sense que es fes gens fexuc. Així pogué alliberar-se de la crema que sofrí la vila. D'ençà de l'any 1861, compta amb altar propi, qual retaule fou construït per Feliu Ferrer, i daurat per Pere Ribes en 1895.

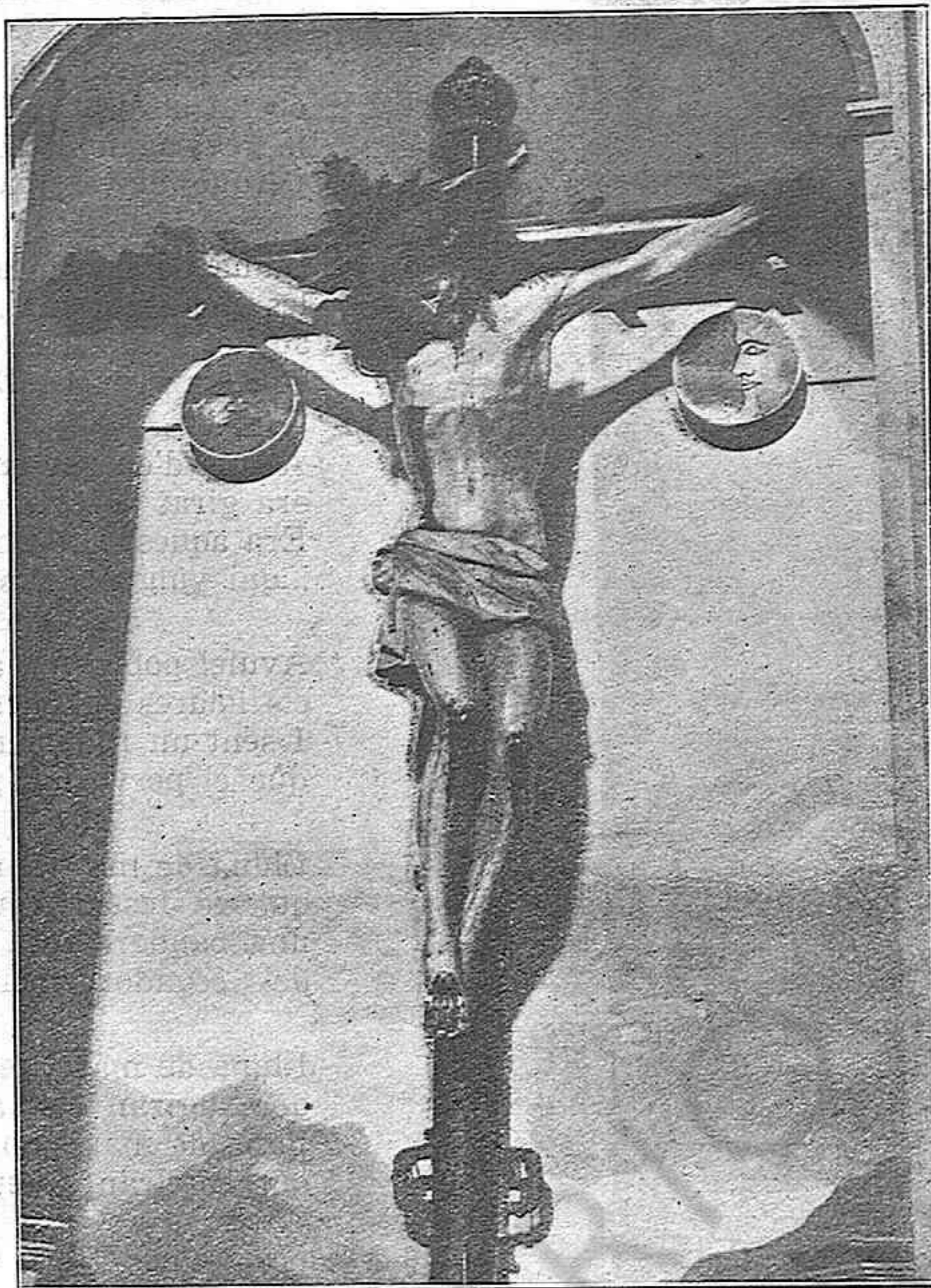
Les últimes pregàries practicades a Sarreal daten de l'any 1905. És digna de recensió, també, la imatge de l'església de Sant Joan, l'antiga capella de l'Hospital. Pertany a la imatge del segle XVII.

TOMÀS CAPDEVILA, Pvre.

El Sant Crist de Pont d'Armentera

En la veeusta església parroquial d'aquesta vila la gent ponterrina serveix un tra... que fa vibrar el poble d'un entusiasme rebé patrió—així se l'aut del dels Israelites per llur Arca.

La imatge de nostre Redemptor aixecat a la creu, atreu cada any els convilatans—que són leg...—escampats arreu de Catalunya el 3 de gener jorn solemniat de la festa major del Sant Crist. I Aquell que vingué al món per tal de calar-hi foc, encèn aital diada doscentes cinquanta atxes—ni una menys!—que foragiten la foscor nocturna d'aquells carrers de la nostra antiga vila, quan passa majestuosa i dolça la imatge del Qui regnà des

Valls

La població de Valls posseeix dos imatges del Sant Crist, de glorijsa tradició.

L'un està collocat a l'interior de la nau principal de la parròquia de Sant Joan. És d'una ceveritat extraordinària i d'una riquesa anatòmica molt detallada.

L'altra imatge del Sant Crist és venerada a la parròquia de Sant Francesc de Paula. Aquesta església fou construïda pels religiosos Mínims, establerts a Valls a darreries del segle XVI. La fàbrica actual és d'estil neoclàssic. Al costat de l'Epistola es pot veure la imatge del Crist, a càrrec de l'associació dels "Crestaires". Aquesta Associació és antiquíssima, puix consta que abans del 1699 es celebrava la processó del Divendres Sant, la qual sortia de la parròquia de Sant Francesc.

La festa del 3 de gener fou votada pel poble en agraïment per no haver sofert les tragèdies de la guerra quan Napoleó I en 1809 envai la nostra terra.

Recorden també els veïns de Pont d'Armentera l'incendi d'una fàbrica al segle passat, quals fogueres s'apagaren gràcies a la presència del Sant Crist exposada pels carrers a la veneració dels fidels.

JOSEP VILANOVA, Pvre.

Montblanch

La parròquia de Santa Maria conserva tres imatges del Salvador: una a la capella del Santíssim, tallada segurament a les darreries del segle XVII; la de la pila baptismal procedent de l'església dels PP. Franciscans i el "Sant Crist de les Fonts" i la del facistol del cor.

A la parròquia de Sant Miquel hom pot contemplar la imatge gòtica del Sant Crist de Sant Miquel, joia riquíssima evocadora de la història local i del Principat a l'edat mitjana.

També al Santuari de la Mare de Déu de la Serra i a l'església de Santa Magdalena poden ésser admirades dos efigies del Crist del segle XIV.

